

A KÚRIA
mint fellebbviteli bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kf.VI.37.626/2018/7.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta előadó bíró,
Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: Extreme Digital Zrt. (1035 Budapest, Szentendrei út 89-95. X. ép.)

A felperes képviselője: ügyvéd (1165 Budapest, Natasa u. 16.)

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.)

Az alperes képviselője: Dr. Nacsa Mónika kamarai jogtanácsos

A per tárgya: versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

A fellebbezés száma: 6.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Törvényszék 2018.
április 10-én kelt 13.K.700.112/2018/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 13.K.700.112/2018/13. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000.- (százezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 1.600.000.- (egymillió-hatszázézer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes a 2017. november 15. napján kelt Vj/65-60/2016. számú határozatában megállapította, hogy a felperes 2015. november 11. és 20. napja között, a 2015. november 20-i „Black Friday” akciója népszerűsítésére szolgáló kereskedelmi kommunikációja során rádióreklámban, televíziós reklámban, videobanneren, banneren, újsághirdetésben, hírlevélben, televíziós interjúban és PR cikkeken keresztül tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott, amikor annak ellenére, hogy az akcióban résztvevő termékeknek csak túlságosan szűk és atipikus termékkörében volt elérhető 50%-os vagy azt meghaladó mértékű kedvezmény, azt a benyomást keltette, hogy a fogyasztók jelentős mértékű, akár 50-70%-os

Kf.VI.37.626/2018/7.

kedvezményre tehetnek szert a 2015. november 20-i vásárlás esetén. A feltárt jogsértés miatt a felperest 20.000.000.- forint versenyfelügyeleti bírsággal sújtotta.

- [2] Indokolása szerint a kedvezményesen elérhető termékek 38,08%-a 10-19,99% kedvezménnyel, 26,44%-a 20-29,99% kedvezménnyel volt elérhető, 50% vagy azt meghaladó kedvezménnyel mindösszesen 252 -féle terméket kínált, amely az akciós termékkör 6,14%-a, ezen belül csak 0,58% volt azon termékek megvásárlási lehetősége, amelynél a kedvezmény mértéke a 70%-ot elérte vagy meghaladta, ez utóbbi 24 -féle termékre vonatkozott.
- [3] A kedvezménnyel érintett termékek atipikusak voltak, ugyanakkor a felperes a reklámjaiban olyan húzó termékeket jelenített meg, amelyeket a fogyasztók preferálnak. Az 50-70%-os kedvezménnyel érintett termékek átlagára 3.457.- forint, míg a 70%-os kedvezményt elérő vagy azt meghaladó termékek átlagára 1.548.- forint volt, amely termékek a reklámokban sugalltakhoz képest egy jóval olcsóbb, elsősorban kiegészítő, nem a felperes fő profiljához tartozó termékkategóriát jelentette.
- [4] Az akció napján a weboldal megtekintések száma a megszokott 87-szeresére növekedett, a felhasználók száma pedig az átlagos mintegy 8-szorosa, a megrendelések száma a normál átlag 12,5-szöröse volt.
- [5] Az „akár” állításokkal kapcsolatban az Advertising Standards Authority (a továbbiakban: ASA) döntésére is utalással megállapította, hogy sem az 50%-ot meghaladó, sem a 70%-ot meghaladó kedvezmény ígéret esetében nem teljesült az az elvárás, hogy a vizsgált kereskedelmi gyakorlatban hivatkozott termékfélék számának legalább 10%-át elérje a kedvezménnyel érintett termékfélék száma, így az ésszerűen eljáró átlagfogyasztó számára az 50%-os vagy annál magasabb kedvezmény szint reális elérésének lehetősége nem biztosított.
- [6] Az alkalmazott szankcióval összefüggésben rögzítette, hogy a felperes 2017. évben már elveszítette a középvállalkozói minősítést, mert a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Kkv. tv.) szerinti, a pénzügyi határértékre vonatkozó feltételt nem teljesítette, valamennyi vizsgált esztendőben átlépte a nettó árbevételre vonatkozó határértéket, valamint 2015. és 2016. évben – partner- és kapcsolódó vállalkozásai révén – átlépte a mérleg főösszegre vonatkozó határértéket is.
- [7] Leszögezte, hogy nem a magatartás megvalósításának időpontjában, hanem a döntés meghozatalakor kell ezt a vizsgálatot elvégezni. Egyrészt azért, mert a Kkv. tv. 5. § (1) bekezdése alapján a 3. §-ban megjelölt mutatókat az utolsó éves beszámoló szerinti foglalkoztatotti létszám és nettó árbevétel vagy mérlegfőösszeg alapján kell meghatározni, másrészt azért, mert a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 78. § (1b) bekezdése a bírság összegét is a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevétel 10%-ához köti. E körben utalt a Kúria Kfv.VI.35.761/2015. számú döntésében foglaltakra is.
- [8] A bírság összegének megállapításánál a jogsértő információt tartalmazó kereskedelmi kommunikáció előállításának és terjesztésének ismert költségeiből indult ki, amelynek számítása során figyelmen kívül hagyta az „akár féláron” reklámszlogenrel érintett reklámköltséget. Közepes mértékű súlyosító körülménynek tekintette azt, hogy a reklámmal a felperes jelentős számú fogyasztót ért el, továbbá, hogy a kereskedelmi gyakorlat jogsértő üzenete erőteljes volt, valamint azt, hogy a felperes megrendelése, és így bevétele is jelentősen nőtt. Kiemelkedő enyhítő körülményként értékelte, hogy a jogsértés elkövetésekor a felperes kkv. volt. Mindezeket túl figyelemmel volt a speciális és generális prevenció elveire is.

A kereseti kérelem

- [9] A felperes eljárás- és anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozással keresetet terjesztett elő a határozat bírósági felülvizsgálata iránt, amelyben elsődlegesen – jogsértés hiányában – a határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan a határozat megváltoztatását és a bírság helyett figyelmeztetés alkalmazását, harmadlagosan a bírság mellőzését vagy jelentős mérséklését kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [11] Indokolása szerint, amennyiben a felperes a saját maga által meghatározott reklámkampány fő üzenetében 50-70%-os kedvezményt kommunikál a fő profiljához tartozó termékekre történő utalással, akkor mind a kedvezménynek, mind a termékkörnek igazodnia kell a reklámban foglaltakhoz annak érdekében, hogy a reklám ne legyen megtévesztő. A versenyjogi elvárás az, hogy az ígért előny reálisan, életszerűen elérhető legyen az átlagos fogyasztó számára. A felperes azonban a fő profiljához tartozó, magasabb átlagárú műszaki termékekre utalt úgy, hogy a reklám főüzenetét képező 50-70%-os kedvezmény éppen ebben a kategóriában nem volt elérhető.
- [12] Érvelése szerint nem volt jogi relevanciája annak, hogy amúgy létezett olyan termék, amelyre megvalósult az 50-70%-os kedvezmény. Ez ugyanis csak a kínált termékek túlságosan szűk körében volt elérhető. Mivel az ígéretek ellenére a vizsgált kedvezmény nem jellemző termékkörökre valósult meg, a felperes által az ASA döntés alapján kifejtett, a fogyasztók 10%-át elérő megtakarítás nem jelent objektív értékelési szempontot. Amennyiben a felperes nem kínál elegendő, a reklámban megjelenített kedvezménnyel érintett, tipikusnak tekinthető terméket, akkor a fogyasztók 10%-ánál megvalósuló kedvezmények egy nem objektív és nem tipikus termékkínálat vonatkozásában érvényesülnek.
- [13] A felperes 2017-ben már általa sem vitatottan nem minősült kkv.-nak, ezért a Tpv. 78. § (8) bekezdésében foglalt mérlegelést az alperesnek nem is kellett elvégeznie. A szankció alkalmazásakor az aktuális gazdasági helyzetet, a vállalkozás teljesítőképességét kell figyelembe venni, ezt támasztja alá az is, hogy a Kkv. tv. – célja szerint – a gazdasági verseny elősegítése miatt alkalmaz pozitív diszkriminációt a kkv.-kal szemben, azért, hogy a bíróság a kkv. tevékenységét ne lehetetlenítse el.
- [14] Megítélése szerint az alperes jogszerűen indult ki a bíróság kiszabása során a felperes által megadott reklámköltségből, a határozat részletesen tartalmazza az eltúlzottnak nem tekinthető bírságösszeg meghatározásánál figyelembe vett körülményeket, azok súlyozását. Megjegyezte, hogy e körben a felperes konkrét jogszabálysértésre nem is hivatkozott.
- [15] Hangsúlyozta, hogy a versenytársak kereskedelmi gyakorlata nem mentesíti a felperest a megállapított jogsértés és szankció alól.
- [16] A felperesnek a magyar reklámgyakorlatra vonatkozó szakértői bizonyítási indítványát mellőzte, mert annak megítélése, hogy a felperes a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. § (1) bekezdés c) pontjának megvalósításával megsértette-e az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglaltakat, nem szak-, hanem jogkérdésnek minősül.

A fellebbezés és ellenkérelem

- [17] A felperes a fellebbezésében a megalapozatlannak tartott elsőfokú ítélet kereseti kérelmének megfelelő megváltoztatását kérte.
- [18] Előadta, hogy az elsőfokú ítélet szerint is valóságosak voltak a reklámszlogenek, amelyekben azt hirdették, hogy a termékek akár 50-70%-os kedvezménnyel megvásárolhatók. A kb. 30.000 darabszámú, több mint 250 fajta termék esetében teljesült az az állítás, miszerint azok 50% feletti kedvezménnyel megvásárolhatók.
- [19] Az „akár” állításokkal összefüggésben azzal érvelt, hogy az ASA szerint nem az a szempont, hogy a termékek 10%-a tartozzon a maximális kedvezménnyel érintett áruk közé, hanem azt tartja elvárhatónak, hogy a fogyasztók 10%-a képes legyen az ígért maximális megtakarítást elérni.
- [20] Sérelmezte a hazai kereskedelmi gyakorlat megismerésére és elemzésére vonatkozó szakértői bizonyítási indítványának elutasítását.
- [21] Érvelése szerint a reklámja nem sértette a magyar versenyszabályokat, hiszen a piac többi

Kf.VI.37.626/2018/7.

szereplőjéhez hasonlóan járt el. Hangsúlyozta, hogy az online kereskedelem kiterjesztésének időszakában vagyunk, ennek reklámja is átalakulóban.

- [22] Téves az az alperesi megállapítás, miszerint a weboldal látogatottsága azért növekedett hatalmasat, mert jogsértő reklámkampányt folytatott.
- [23] Elfogadhatatlan az, hogy azért nem részesülhetett a kkv.-kre alkalmazható kedvezményben és figyelmeztetés helyett bírsággal sújtották, mert a határozat meghozatalakor már nem minősült a cég kkv.-nak.
- [24] Igazságtalan a súlyos pénzbírság kiszabása, mert a reklámok csak részben, kis mértékben tartalmaztak a kiemelt árkedvezményekre való utalást, a reklámokból csak kis mértékben következethetett a fogyasztó, hogy 50%-ot meghaladó mértékű árkedvezményt el tud érni az akciós vásárlása során.
- [25] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A fellebbezés nem alapos.
- [27] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta.
- [28] A Kúria szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetést vont le.
- [29] A Kúria elsődlegesen rögzíti, az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően egyenként és a maguk összességében is értékelte. Ezekre figyelemmel helyesen tárta fel a jogvita elbírálásához szükséges tényállást, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésével helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresete nem alapos.
- [30] A felperes a fellebbezésében lényegében a keresetében foglaltakat ismételte meg, az elsőfokú ítéletet az alperesi határozattal szemben már felhozott kifogások miatt sérelmezte, a bizonyítékok felülmérlegelését, újra értékelését kívánta elérni. Az elsőfokú bíróság azonban a felperes keresetét minden vonatkozásában elemezte és elbírálta, az ítéletben a Pp. 221. § (1) bekezdésének teljes mértékben megfelelő, kellően részletes indokát adta döntésének.
- [31] A Kúria hangsúlyozza, hogy a fellebbezési eljárás célja nem a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti elsőfokú peres eljárás megismétlése, esetlegesen újabb bizonyítási eljárás lefolytatása, hanem annak megítélése, hogy az elsőfokú ítélet sérti-e a fellebbezésében megjelölt anyagi-, illetve eljárási jogszabályi rendelkezéseket.
- [32] A felperes a fellebbezésében ténylegesen egyetlen jogszabálysértést sem jelölt meg, nem állította, különösen nem bizonyította, hogy az elsőfokú ítélet ne felelne meg az alkalmazandó jogszabályoknak. Mindezeket túl nem hivatkozott a Pp. 235. § (1) bekezdésében meghatározott új tényre vagy bizonyítékra sem.
- [33] Figyelemmel arra, hogy a fellebbezés nívumot nem tartalmaz, és az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett érveléssel a Kúria maradéktalanul egyetért, ezért a jogi érvek megismétlése szükségtelen.
- [34] A fellebbezésben foglaltakra utalással a Kúria hangsúlyozza, hogy az online kereskedelem kiterjedésével kapcsolatos felperesi előadás nem változtat azon, hogy az általa alkalmazott kereskedelmi gyakorlat tisztességtelen volt.
- [35] Az alperes versenyfelügyeleti eljárást folytatott le, ennél fogva a Kkv. tv. 12/A. §-ában meghatározott, a hatósági ellenőrzést végző szervek eljárására vonatkozó rendelkezés alkalmazásának nem volt helye.
- [36] A felperes magatartását az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott tényállásra figyelemmel kellett értékelni. Ennek során a felek által hivatkozott ASA döntésnek kiemelt jelentősége nincs. Az ASA által meghatározott elvárások a bizonyítékok körében lehet egy

Kf.VI.37.626/2018/7.

értékelési szempont, ám az általa megjelölt %-os mérték jogi kötőerővel nem bír.

- [37] A fentiekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint – helyes indokaira figyelemmel – helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

- [38] *Tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat, amelyik azt a benyomást kelti, hogy a fogyasztók akár 50-70%-os kedvezményre is szert tehetnek, ha erre ténylegesen csak a vállalkozásra nem tipikusan jellemző termékek szűk körének megvásárlása esetén van lehetőség.*
- [39] *A Kkv. tv. 12/A. §-a a versenyfelügyeleti eljárásban nem alkalmazandó.*
- [40] *Az ASA döntésben meghatározott 10%-os mérték jogi kötőerővel nem bír, az csak a bizonyítékok értékelésének egyik szempontja lehet.*

Záró rész

- [41] A Kúria a fellebbezést a Pp. 340. § (5) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [42] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles az alperes fellebbezési eljárási költségét megfizetni.
- [43] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illetéket a felperesnek a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.
- [44] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. február 27.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró